

ADVIES
VAN 17 NOVEMBER 2021
INZAKE INFORMEREN OVER INSPRAAK
IN OMGEVINGSPROCESSEN

INHOUD

I.	SITUERING.....	1
II.	ALGEMENE BEOORDELING	1
III.	BELANG VAN INSPRAAK.....	2
IV.	HARMONISEREN VAN REGELGEVING	3
V.	ANALOGIE EN DIGITALE INFORMATIEKANALEN	4
VI.	TERMIJNEN	6

I. SITUERING

1. Het departement Omgeving en het departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken gaven op 22 september 2021 toelichting voor de SARO-raadsleden over de voorstellen tot aanpassing van de regelgeving met betrekking tot informatie over inspraak in het beleidsdomein Omgeving. De nota met voorstellen werd voor advies voorgelegd aan SARO.
2. Er zijn heel wat verplichte vormen van inspraak bij de opmaak van plannen, programma's en projecten binnen het beleidsdomein Omgeving. Inspraak betreft een zeer omvangrijk geheel van informeren, overleg, participatie, consultatie of openbaar onderzoek. De regelgeving hieromtrent is vastgelegd in tal van decreten. Zo bepaalt de VCRO onder meer de inspraak bij de opmaak van gewestelijke, provinciale of gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het onroerenderfgoed-decreet legt de vormen van inspraak vast inzake de vaststelling van een inventaris onroerend erfgoed. Het decreet complexe projecten voorziet tal van inspraakmomenten naar aanleiding van de opmaak van de alternatievenonderzoeksnota en het voorkeursbesluit.
3. Het ontsluiten van informatie over inspraak is aldus verspreid over verschillende regelgevingen die in de loop van de tijd tot stand zijn gekomen. De nota verduidelijkt dat de verschillen in de regelgeving worden onderzocht en dat waar nodig en nuttig een harmonisatie kan worden doorgevoerd. De verschillende aspecten die aan bod komen bij het onderzoek zijn: a) waar informatie publiceren, b) wanneer informatie publiceren: hoeveel tijd tussen de publicatie en de start van de inspraakperiode, c) wat opnemen in de informatie, d) welke duur van de inspraakperiode, e) website al dan niet verplicht, f) waar analoog de documenten raadplegen en g) grensoverschrijdend informatie wel of niet aanbieden.

II. ALGEMENE BEOORDELING

4. SARO vindt het een goede zaak dat de raad door het departement Omgeving om advies werd gevraagd over de nota inzake de voorstellen tot harmonisering van de informatie over inspraak in het beleidsdomein Omgeving. Het is positief dat de raad strategische aanbevelingen kan formuleren in een vroege fase van dit project en voorafgaand aan de concrete uitwerking van de wijzigingen aan de regelgeving. SARO zal ook in een latere fase (nl. bij de voorstellen tot wijziging van de betreffende decreten) zijn adviesrol ten volle opnemen.
5. De raad formuleert in voorliggend advies volgende strategische aanbevelingen bij het onderzoek en de voorstellen tot aanpassing van de regelgeving met betrekking tot informatie over inspraak in het beleidsdomein Omgeving:
 - a. De raad stelt vast dat de focus van het onderzoek gericht is op het harmoniseren van de regelgeving met betrekking tot informatie over inspraak in het beleidsdomein Omgeving. De scope van de het onderzoek is aldus zeer beperkt en bestrijkt een zeer beperkte onderzoeks-niche. De raad vraagt aandacht voor het breder kader.

- b. De raad stelt bovendien vast dat het een zeer administratieve nota betreft die sterk focust op de inventarisatie van de verschillende aspecten van het inspraakproces. Het zou waardevol zijn om te vertrekken van een analyse van de effectieve knelpunten. Bovendien stelt de raad vast dat inspraak in de nota te veel wordt aanzien als een wettelijke verplichting en te weinig als een kans voor een beter bestuur. De raad verwijst in dit verband naar de beleidsnota omgeving 2019-2024 die voluit inzet op het belang van inspraak en participatie (zie deel III van dit advies).
- c. Harmonisering van de regelgeving inzake de informatie over inspraak kan niet los worden gezien van de algemene problematiek inzake harmonisering van de regelgeving voor plannen en projecten binnen het beleidsdomein Omgeving. De regelgeving binnen het beleidsdomein Omgeving is zeer divers, complex en versnipperd (zie deel IV van dit advies).
- d. De raad onderschrijft het uitgangspunt om zowel digitale als analoge informatiekkanalen gelijkwaardig in te zetten. De raad dringt er op aan deze bezorgdheid sterker in het onderzoek mee te nemen (zie deel V van dit advies).
- e. Ten slotte gaat de raad in deel VI van dit advies in op de concrete voorstellen tot harmonisering van de termijnen.

III. BELANG VAN INSPRAAK

- 6. De raad stelt vast dat de nota focust op de harmonisering van de regelgeving inzake informatie over inspraak. Het is bovendien een zeer administratieve nota die sterk focust op de inventarisatie van de verschillende aspecten van het inspraakproces (zoals mediakanalen en termijnen). Een analyse van de knelpunten ontbreekt.

SARO meent dat het waardevol zou zijn om te vertrekken van een analyse van de effectieve knelpunten inzake het informeren over inspraak. Een onderzoek/bevraging zou de problemen kunnen aanduiden die zich in de praktijk momenteel stellen: Vindt de burger dat hij slecht geïnformeerd is over inspraak? Zo ja, waar zitten de pijnpunten en worden die met dit voorstel aangepakt? Welke zijn de problemen die zich in de praktijk voordoen en zijn deze voldoende in kaart gebracht? Momenteel werd aan de raad enkel de Aarhusstudie overgemaakt ter informatie maar hieruit vallen geen specifieke problemen over dit onderwerp af te leiden.

- 7. Bovendien stelt de raad vast dat de nota niet ingaat op (en ook niet de link maakt met) de wijze waarop de Vlaamse overheid inspraak wenst te organiseren. Nochtans kan de vraag inzake (de harmonisering van) inspraak niet los worden gezien van de vraag inzake (harmonisering van) de verschillende inspraakprocessen die bestaan binnen het beleidsdomein Omgeving.

Zo wordt in de nota 'inspraak' eenzijdig benaderd vanuit een wettelijke verplichting en te weinig als een kans voor een beter bestuur. De nota erkent aldus onvoldoende de meerwaarde en het belang van inspraak en participatie. De raad verwijst in dit verband naar de beleidsnota omgeving 2019-2024 die voluit inzet op het belang van inspraak en participatie: *'Voor overheden is deze vraag naar meer participatie een opportuniteit om tot betere processen en beslissingen te komen.'* De Vlaamse overheid wenst burgers een stem te geven met het oog op draagvlakcreatie. Een zorgvuldig opgebouwde communicatie- en overlegstrategie vergroot het 'draagvlak' voor de diverse plannen en projecten en vergroot de kans dat het plan gedragen wordt door een ruime bevolkingsgroep.

Binnen deze context merkt de raad ook op dat de nota onvoldoende ingaat op de verschillende gradaties van inspraak: van louter informeren, over raadplegen, adviseren tot co-creëren. De raad benadrukt in die zin het belang van de burger actief te informeren en te betrekken. Het is niet de burger die het initiatief moet nemen om informatie te gaan zoeken; het initiatief moet bij de overheid liggen. De overheid zet de stap naar de burger om kenbaar te maken dat de inspraak wordt georganiseerd. Het louter aankondigen van een inspraakmoment op een website is binnen

deze context ruimschoots onvoldoende. Essentieel is bovendien dat de informatie op een toegankelijke en overzichtelijke manier wordt aangeboden. De nota kondigt onder meer de opmaak aan van sjablonen of type teksten zodat de informatie over inspraak 'Heerlijk Helder' gegeven wordt. De raad ondersteunt dit maar benadrukt dat het aanbieden van toegankelijke en overzichtelijke informatie veel verder gaat dan enkel het hanteren van een helder taalgebruik.

8. De raad vraagt aldus om in de nota sterker de relatie te bewaken tussen 'informerende over inspraak' en 'inspraak'. Idealiter zou eerst gefocust moeten worden op een eventuele harmonisering van de verschillende inspraakprocessen binnen het beleidsdomein Omgeving (vooraleer ingezet wordt op een eventuele harmonisering van de informatie inzake deze inspraakprocessen). Aandachtspunten hierbij zijn onder meer: Wat doet de initiatiefnemer met de inspraak? Hoe bindend is de inspraakprocedure? Welke sanctie is er indien inspraak niet wordt gerespecteerd? Hoe wordt ingegaan op het spanningsveld tussen inspraak en maatwerk?

Wat dit laatste betreft stelt de raad bijvoorbeeld vast dat de nota niet ingaat op de vraag hoe 'vast' bepaalde zaken in de regelgeving moeten opgenomen worden. Dit betreft evenwel een zeer cruciale vraag. Het gaat dan over welke aspecten inzake inspraak de Vlaamse overheid effectief wettelijk wenst vast te leggen en welke ruimte en vrijheid er nog mogelijk is voor een eigen en specifieke invulling van de inspraak.

Volledigheidshalve stelt de raad de vraag in hoeverre een eventuele harmonisering van de inspraakprocessen binnen het beleidsdomein Omgeving niet uitgebreid moet worden naar andere beleidsdomeinen. Zo merkt SARO onder meer op dat de inspraakprocessen binnen het beleidsdomein Omgeving vaak veel zwaarder (naar inhoud en procedure) zijn opgevat dan bijvoorbeeld de inspraakprocessen binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken (o.a. inspraak over de regionale mobiliteitsplannen).

IV. HARMONISEREN VAN REGELGEVING

9. De nota stelt voor om de verplichtingen inzake Informatie over inspraak in één decreet op te nemen. De nota onderbouwt dit voorstel door er onder meer op te wijzen dat het daardoor legistiek eenvoudiger wordt om latere aanpassingen in één regelgeving door te voeren; de aanpassingen zullen ook sneller gebeuren. Eén bron over informatie maakt het bovendien eenduidig voor de burger, de initiatiefnemer en alle actoren.

De voordelen van deze centralisatie in één decreet zijn volgens de raad onvoldoende aangetoond. De aangehaalde voordelen zijn (louter) een argument vanuit de decreetgever geredeneerd, niet vanuit de gebruiker. Voor de gebruiker is het immers gebruiksvriendelijker wanneer aanpassingen en afstemming in de desbetreffende sectorale decreten gebeuren.

De scope van de beoogde harmonisatie is bovendien zeer beperkt en enkel gericht op de informatie over inspraak. De andere aspecten inzake inspraak komen niet aan bod en blijven aldus opgenomen in de sectorale decreten.¹

Bovendien is het niet wenselijk om alles te centraliseren binnen het bestuursdecreet gezien de scope van de harmonisatie beperkt is tot het beleidsdomein Omgeving en het bestuursdecreet in principe gericht is op alle beleidsdomeinen.

De raad pleit er dan ook voor om de informatieverplichtingen binnen het beleidsdomein Omgeving niet te verankeren in een centraal decreet maar de beoogde harmonisering te

¹ De regelgeving binnen het beleidsdomein Omgeving is zeer divers en wordt grotendeels ingevuld door regelgeving per beleidsveld. In zijn advies van 28 januari 2015 over de beleidsnota 2014-2019 omgeving benadrukte de raad dat de relatie tussen de diverse beleidsvelden (o.a. natuur, milieu, ruimtelijke ordening, water, onroerend erfgoed) zeer complex is. Ook de juridische onderbouwing is complex. De raad merkte hierbij op dat de optie voor een volledig geïntegreerd omgevingsbeleid ook de uitwerking impliceert van één omgevingsdecreet (onder meer samenvoegen VCRO, DABM en natuur- en bosdecreet) of van een volledige harmonisering van de verschillende wetgeving.

realiseren via wijzigingen van de verschillende sectorale decreten (met een verzameldecreet).

10. Vanuit het oogpunt van eenvormigheid (de nota uit de ambitie om de regels zo eenvormig mogelijk te houden om duidelijk te zijn voor de verschillende actoren) stelt de nota voor om een gemeenschappelijke basis te voorzien voor elke soort: projecten, plannen, beleidsplannen en regelgeving. De nota stelt dit voorop als een minimum, waarbij verder gedifferentieerd kan worden voor een aantal aspecten via een besluit van de Vlaamse Regering, in een omzendbrief of in handleidingen.

De nota doet geen uitspraak over deze gemeenschappelijk basis en motiveert dat dit afhankelijk zal zijn *‘van de bewoordingen van het decreet en van de vraag hoe vast bepaalde zaken dienen opgenomen te worden’*. Het is aldus nog zeer de vraag of er een gedegen gemeenschappelijke basis kan worden gevonden en in hoeverre de regelgeving niet te sterk gedifferentieerd zal worden via uitvoeringsbesluiten, omzendbrieven en/of handleidingen. Dit zou de beoogde eenvormigheid en eenduidigheid teniet doen.

V. ANALOGIE EN DIGITALE INFORMATIEKANALEN

11. Om het publiek te informeren omtrent inspraak wordt in de huidige regelgeving tal van analoge en digitale informatiekkanalen opgelegd. De nota geeft hiervan een overzicht en concludeert dat de verplichtingen hierover voor de diverse processen zeer verschillend zijn; gaande van zeer verregaand naar zeer beperkt. Het betreft onder meer publicatie in het Belgisch Staatsblad, aanplakking (ter plaatse, langs toegangsweg, langs openbare weg), gedrukte pers (gemeentelijk infoblad, gemeentelijk drukwerk, digitale affichage, dag- of weekbladen, regionale bladen), websites (website diverse Vlaamse overheden zoals departement omgeving/OVAM/CIW/ANB) en diverse andere kanalen (individuele kennisgeving, brief belanghebbenden, brief eigenaars aanpalende percelen, radio, TV).
12. De nota verwijst naar een studie die in opdracht van het departement Omgeving en het departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken werd uitgevoerd om zicht te krijgen op de media die burgers gebruiken of willen gebruiken om zich te informeren over inspraak. Een belangrijke conclusie van deze studie is dat de informatie zowel digitaal als analoog moet worden aangeboden. De raad onderschrijft dit uitgangspunt om in te zetten op zowel digitale als analoge informatiekkanalen.

De raad dringt er op aan dit uitgangspunt sterker in de nota mee te nemen. Met uitzondering van de fragmentaire voorstellen over de opstart van het digitaal platform IBO en het Belgisch Staatsblad doet de nota immers geen voorstellen om het gebruik van de diverse analoge en digitale informatiekkanalen verder te stroomlijnen.² Ook het eventueel inzetten van nieuwe digitale informatiekkanalen komt in de nota niet aan bod. Dit is volgens de raad een gemiste kans aangezien het inzetten op een breed gamma aan digitale informatiekkanalen tal van opportuniteiten kan bieden.

13. De raad vindt het positief dat de nota in het algemeen wijst op het belang van digitaalvriendelijke regelgeving. Digitaalvriendelijke regelgeving laat het gebruik van digitale informatie en communicatie toe of verplicht ze. Dit laat toe om bij het digitaliseren het proces zo open en efficiënt mogelijk in te richten. Omdat digitale technologie voortdurend verandert, moet nieuwe regelgeving zoveel mogelijk vanuit een functioneel standpunt (i.p.v. technisch) opgemaakt worden.

De raad kan een uitsluitende digitale dienstverlening vanwege de overheid of verplichte digitale

² Inzake analoge informatiekkanalen doet de nota het voorstel om de huidige situatie te bestendigen: aangetekend schrijven wordt behouden waar dit nu in de regelgeving opgenomen is, aanplakking ter plaatse wordt behouden, aanplakking op de gewone aanplakplaatsen en in het gemeentehuis, de keuze wordt gelaten tussen minimum op een duidelijk zichtbare plaats in het gemeentelijk infoblad of huis aan huis bedeling van een informatiefolder of een andere vorm die een groot bereik heeft in het plan- of projectgebied van de betrokken gemeente.

communicatie in de relatie met de overheid op dit moment nog niet ondersteunen. In de relatie met de overheid moeten burgers die niet in staat zijn om via digitale kanalen met de overheid te communiceren, de kans behouden om op een andere manier met de overheid in contact te kunnen treden. Ook ondernemers kunnen bezwaarlijk worden verplicht om uitsluitend op digitale wijze aan bepaalde wettelijke verplichtingen ten opzichte van de overheid te voldoen, o.m. in het omgevingsbeleid.

De raad verwijst in dit kader naar de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering op 29 oktober 2021 van het besluit tot optimalisatie van de rechtspleging van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en dit onder meer met het oog op het verlagen van de doorlooptijd van de schorsingsprocedures van 6 maanden naar 3 maanden.

14. De raad vindt het positief dat de nota de ambitie formuleert om voor de gewestelijke plannen en projecten de informatie over inspraak te publiceren op het digitaal portaal 'Inspraak beleidsdomein Omgeving' of IBO.

Een belangrijke kanttekening betreft evenwel dat dit digitaal platform enkel zal informeren over gewestelijke plannen en projecten. Dit terwijl een studie in opdracht van het departement Omgeving en het departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken net tot de conclusie komt dat de burger zich vooral informeert over plannen en projecten op het gemeentelijk niveau en op gemeentelijk niveau wil weten wat voor hem belangrijk kan zijn om deel te nemen aan inspraak. De nota erkent deze problematiek en stelt dat de gemeenten een link naar IBO zal worden aangeboden die ze op hun website kunnen plaatsen via de NIS code van de gemeente. Hierdoor worden enkel deze inspraakperiodes zichtbaar op de gemeentelijke website die over het grondgebied van de gemeente gaan. De raad vindt dit evenwel onvoldoende aangezien het ambitieniveau zou moeten zijn dat ook op de Vlaamse website de openbare onderzoeken van lokale plannen terug te vinden zijn. De nota kondigt aan dat in een latere fase mogelijks het IBO kan worden uitgebreid zodat alle inspraakmomenten van alle bestuursniveaus op één portaal worden verzameld. Het is evenwel nog zeer onduidelijk in hoeverre dit ook effectief zal worden gerealiseerd.

De nota vermeldt dat in een latere fase kan worden gewerkt aan het uitbreiden van het informatieplatform tot '*een volledig consultatieplatform*'. Deze ambitie wordt evenwel niet verder geduid in de nota. De raad ondersteunt de ambitie om de rol van dit digitaal platform verder uit te diepen. Een belangrijk aandachtspunt betreft het betrekken en informeren van de burger over het vervolg van het proces. Belangrijk is om steeds duidelijke feedback te geven over de voorstellen en ideeën die uit de inspraak komen. Vaak weten burgers of verenigingen immers niet wat er met hun voorstellen gebeurt. Als bestuur maak je zo duidelijk dat je de voorstellen van inwoners serieus neemt. In een volgende fase verkleint dat tevens de kans op juridische procedures.

15. De raad wijst bovendien op de link tussen het digitaal portaal 'IBO' en het omgevingsloket. De nota geeft hieromtrent geen enkele informatie. Uit de toelichting door het departement Omgeving kon de raad opmaken dat het de bedoeling zou zijn dat de informatie inzake inspraak betreffende de omgevingsvergunning niet op het IBO zal worden gepubliceerd maar wel op het omgevingsloket. Er zou op het IBO wel een link naar het omgevingsloket worden geplaatst.

De raad wenst in dit kader op te merken dat het Omgevingsloket voor alle betrokken partijen nog vele kinderziektes kent. Diverse elementen - vooral op het niveau van het openbaar onderzoek en het indienen van een bezwaar - zijn nog niet in orde en zouden dringend aangepakt moeten worden. De raad verwijst in die zin ook naar de ambities van de Vlaamse Regering van 23 april 2021 inzake het 'Plan Vlaamse Veerkracht: Omgevingsloket - digitalisering inzageket en omgevingscheck'.³

16. Voor tal van plannen of projecten gaat de regelgeving uit van een verplichting tot informeren via

³ <https://beslissingenvlaamsegering.vlaanderen.be/document-view/607E7519364ED900080001C9>

een publicatie in het Belgisch Staatsblad; en dit ongeacht of de initiatiefnemer het gewest, de provincie of de gemeente is.

De nota stelt voor: *‘Het Belgisch Staatsblad wordt eveneens digitaal gepubliceerd zodat de publicatie voorzien voor de drie niveaus kan gevolgd worden en de publicatie in het Belgisch Staatsblad voor de gemeenten en provincies kan wegvallen daar dit een bijkomende publicatie betekent die niet echt ten goede komt aan de transparantie voor de burger van Informatie over inspraak’.*

De raad kan dit voorstel niet ondersteunen en benadrukt dat het essentieel is dat de huidige decretale bepalingen inzake de verplichte publicatie in het (digitale) Belgisch Staatsblad behouden blijven. Het betreft onder meer de bepalingen in de VCRO inzake het openbaar onderzoek aangaande het ontwerp van een gemeentelijke of provinciale stedenbouwkundige verordening.⁴

⁵ Het Belgisch Staatsblad is een essentieel informatie-instrument voor de professionelen in het brede omgevingsbeleid.

VI. TERMIJNEN

17. De nota formuleert enkele voorstellen tot harmonisering van de duur van de inspraakperiode. Het betreft eerder technische aanpassingen waarbij de diversiteit in de duur van de inspraakperiode behouden blijft (15 dagen, 30 dagen, 45 dagen of 60 dagen) maar wel eenvormigheid wordt nagestreefd door de periode uit te drukken in eenheden van ‘15 dagen’ in de plaats van ‘maanden’. De nota stelt bijvoorbeeld voor om de duur van de inspraakperiode vast te leggen op 30 dagen waar nu in de regelgeving 1 maand is opgenomen. Het is wenselijk om in de nota verder ter verduidelijken dat het kalenderdagen betreft.

Voor plannen of projecten waar geen duur voorzien is stelt de nota een minimumduur voor van 30 dagen voor projecten en 60 dagen voor plannen. Enige uitzondering betreft de ruilverkavelingen. Voor die fasen in een ruilverkavelingsproces waar geen termijn vastgelegd is, zal dezelfde termijn worden gehanteerd zoals in de praktijk gebeurt. De reden hiervoor ligt – volgens de nota – in het feit dat de ruilverkaveling meer dan twee inspraakperiodes bevat. De nota spreekt over een eerder korte termijn die kennelijk gaat over een termijn van 15 of 30 dagen. De raad oordeelt dat de bepaling van de periode voor inspraak moet worden bepaald in functie van het voorwerp waarover inspraak gevraagd wordt (o.a. complexiteit, de door te nemen stukken). Aan de hand van deze beoordeling moet er een gepaste inspraakperiode worden bepaald waarbij een minimale termijn van 30 dagen wenselijk is.

18. Voor inspraakperiodes die tijdens vakantieperiodes vallen bepaalt de nota dat ten minste de helft van de voorgeschreven termijn van een openbaar onderzoek buiten de periode van de zomer-, Paas- en Kerstschoolvakantie moet vallen. Wanneer een inspraakperiode georganiseerd moet worden betekent dit – volgens de nota – dat de regelgever van oordeel is dat het om een belangrijk plan of project gaat dat een invloed kan hebben op verschillende mensen; vandaar het belang om rekening te houden met vakantieperiodes.

⁴ Artikel 2.3.2. § 1, voorlaatste lid VCRO: *‘De deputatie onderwerpt het ontwerp van provinciale stedenbouwkundige verordening aan een openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek duurt dertig dagen en wordt minstens aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.’*

Artikel 2.3.2. § 1/1 laatste lid VCRO: *‘Is het besluit van de provincieraad tot definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de provincieraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de provinciale stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.’*

⁵ Artikel 2.3.2. § 2, voorlaatste lid VCRO: *‘Het college van burgemeester en schepenen onderwerpt het ontwerp van gemeentelijke stedenbouwkundige verordening aan een openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek duurt dertig dagen en wordt minstens aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad. De Vlaamse Regering stelt nadere regels voor het openbaar onderzoek vast.’*

Artikel 2.3.2. § 2/2 laatste lid VCRO: *‘Als het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening niet tijdig is geschorst of vernietigd, wordt de gemeenteraadsbeslissing houdende definitieve vaststelling van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.’*

De raad ondersteunt bovenstaande intentie. Het feit dat inspraakprocedures niet meer volledig in een vakantieperiode kunnen plaatsvinden is heel belangrijk. Dit zorgt nu immers vaak voor frustratie bij burgers of verenigingen en versterkt het idee dat de overheid niet echt wil luisteren naar hen.

SARO uit wel de bezorgdheid dat dit niet mag leiden tot noemenswaardige 'opschorting' van de processen. Voor een inspraakperiode met een duur van 30 dagen betekent dit immers dat de inspraak gedurende 2 maanden niet kan worden opgestart (namelijk tussen 16 juni en 15 augustus). Mogelijks kan het voorstel beperkt worden tot (een deel van) de zomervakantie. De paas- en kerstvakanties zijn maximaal 2 weken; waardoor veel inspraak sowieso meestal deels buiten deze vakanties valt. Deze vakantieperiodes verschillen bovendien jaarlijks, en de bevolking is minder 'massaal' afwezig.

De raad vraagt tenslotte ook aandacht voor de impact van voorliggend voorstel in het geval van gewestoverschrijdende projecten. Aangezien de vakantieperiodes kunnen verschillen tussen het Vlaamse Gewest en de andere gewesten kan een eventuele aaneenschakeling van de verschillende vakantieperiodes leiden tot een nog langere 'opschorting' van het proces.